

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 07, 2016

Nummer 7, 2016

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2016:380](#) 02-02-2016

Someren/planschade

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:399](#) 20-01-2016

Peel en Maas/planschade

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:797](#) 23-03-2016

Ministerie van Defensie/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:798](#) 23-03-2016

Asten/bestemmingsplan 'Asten Bedrijventerrein Florapark 2013'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:796](#) 23-03-2016

Ermelo/bestemmingsplan 'Agrarische Enclave en Speuld'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:761](#) 23-03-2016

Montfoort/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:786](#) 23-03-2016

Wijchen/omgevingsvergunning garageboxen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:755](#) 23-03-2016

Wijchen/weigering omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:804](#) 23-03-2016

Schagen/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:794](#) 23-03-2016

Steenwijkerland/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:784](#) 23-03-2016

Cuijk/bestemmingsplan 'Buitengebied 2010, Randweg Haps'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:820](#) 18-03-2016

Helmond/dwangsom

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:732](#) 16-03-2016

Zwolle/bestemmingsplan 'Blaloweg en Katwolderweg (voormalig Shell-terrein en omgeving)'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:728](#) 16-03-2016

Coevorden/bestemmingsplan 'Buitengebied Coevorden'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:704](#) 16-03-2016

Amsterdam/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:672](#) 16-03-2016

Geldermalsen/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:593](#) 09-03-2016

Planschade Weert

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:655](#) 09-03-2016

Gemert-Bakel/planschade

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Oost-Brabant](#) 07-01-2016

Lith/planschade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Schagen/handhaving

Betonnen perceelafscheiding. Aansluitend afgewerkt terrein. Bepaling van peil. Kunstmatige ophoging. Functionele relatie.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat er geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat de grond kunstmatig is opgehoogd voor de bouw van de perceelafscheiding. Dat het perceel ter plekke van de perceelafscheiding in de jaren negentig van de vorige eeuw kunstmatig is opgehoogd, is niet relevant aangezien die ophoging geen verband houdt met de bouw van de perceelafscheiding.

Zoals de Afdeling in de uitspraak van 25 april 2014 in zaak nrs. 201402685/1/A1 en 201402685/2/A1 heeft overwogen, komt bij de beoordeling of sprake is van een functionele relatie doorslaggevende betekenis toe aan de voor het perceel geldende planologische regeling.

Er bestaat onvoldoende grond voor het oordeel dat er schending is van artikel 13 Boek 3 BW aangezien de perceelafscheiding onder meer dient ter reducering van wind, het tegenhouden van overwaaiend onkruid en het voorkomen van overlast door werkzaamheden op het perceel.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:804

Zaaknummer: 201504770/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a en c Wabo, 1 lid 2 aanhef en onderdeel b Bor, 2 aanhef en lid 12 bijlage II Bor, 3:13 BW en 3:15 BW

RECHTSPRAAK

Steenwijkerland/dwangsom

Oplegging dwangsom. Geen strijd met EVRM. Effectieve en met waarborgen omklede rechtsbescherming.

De oplegging van de last onder dwangsom is geen ontneming van eigendom in de zin van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM. Voor zover het gebruik van de eigendom van de woning wordt beperkt door de op grond van de beheersverordening opgelegde last onder dwangsom, heeft de rechtbank er terecht op gewezen dat in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM is opgenomen dat op geen enkele wijze het recht wordt aangetast om die wetten toe te passen die noodzakelijk kunnen worden geacht om het gebruik van eigendom te reguleren in overeenstemming met het algemeen belang.

De jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens biedt geen grond voor het oordeel dat de Afdeling niet aan de in artikel 6, eerste lid, en artikel 13 van het EVRM vermelde vereisten voldoet.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:794

Zaaknummer: 201504625/1/A1

Wetsartikelen: 6 lid 1 EVRM, 13 EVRM, 18 EVRM, 1 Eerste Protocol EVRM, 1:4 lid 1 en 2 Awb en 30b Wet op de Raad van State

RECHTSPRAAK

Cuijk/bestemmingsplan 'Buitengebied 2010, Randweg Haps'***Randweg. Geluidhinder in tuin. Natura 2000-gebied.
Stikstofdepositie. Significant negatief effect. Passende beoordeling.***

De te verwachten geluidsbelasting in de tuin van [appellant sub 2] ten gevolge van de randweg bedraagt 58 dB. Bij de beoordeling van het woon- en leefklimaat heeft de raad de zogenoemde methode Miedema toegepast. De classificering van het woon- en leefklimaat volgens deze methode is goed, hetgeen de raad aanvaardbaar acht.

In de oplegnotitie is geconcludeerd dat door het onttrekken van landbouwgronden de stikstofdepositie ter plaatse van het Natura 2000-gebied met niet meer dan 0,051 mol/ha/jr toe zal nemen. Deze enkele stelling is evenwel onvoldoende voor de conclusie dat het plan geen significant negatief effect met zich brengt ter plaatse van de beschermde habitattypen in het Natura 2000-gebied en dat de natuurlijke kenmerken hiervan niet zullen worden aangetast. Uit de passende beoordeling blijkt dat de kritische depositiewaarden ter plaatse van de beschermde habitattypen reeds worden overschreden en dat voor het betreffende habitatype een verbeter- en/of uitbreidingsdoelstelling geldt.

De Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant van 21 oktober 2010 heeft tot doel het in algemene zin terugdringen van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Het beoordelen van stikstofdepositie in het kader van deze Verordening is niet gelijk te stellen met het beoordelen van de gevolgen van de stikstofdepositie als gevolg een plan op grond van artikel 19j, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 19g, eerste lid, van de NB-wet 1998.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:784

Zaaknummer: 201406796/1/R3

Wetsartikelen: 19j lid 2 NB-wet 1998, 19g lid 1 NB-wet 1998 en 6:22 Awb

RECHTSPRAAK

Helmond/dwangsom

Grondslag handhavend optreden. Gebruiken in de zin van bouwen.

Het gebruiken in de zin van bouwen in strijd met regels van een bestemmingsplan is eerst met de inwerkingtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wabo op 1 oktober 2010 verboden geworden.

Nu de bijgebouwen zijn opgericht voor 1 oktober 2010 is in zoverre geen sprake van een overtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wabo. Artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de Wabo kan dan ook niet als grondslag voor handhavend optreden dienen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:820

Zaaknummer: 201600892/1/A1 en 201600892/2/A1

Wetsartikelen: 40 lid 1 aanhef en onderdeel a Wonw en 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo

RECHTSPRAAK

Amsterdam/omgevingsvergunning

Jongerenhuisvesting. Voorwaarde leeftijd. Handhaafbaarheid.

De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het verbinden van een voorwaarde aan de omgevingsvergunning, inhoudende een verbod op het gebruik van de woningen door andere personen dan de beoogde doelgroep bestaande uit jongeren in de leeftijdscategorie van 18 tot 23 jaar met een uitloop naar 26 jaar, niet mogelijk is. Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is immers in het algemeen niet van belang wie de woningen bewonen. Dat kan alleen in bijzondere gevallen om redenen van situering van woningen anders zijn.

Dat de vergunning is verleend aan vergunninghoudster en zij als aannemer niet degene is die het gebouw in gebruik zal laten nemen, maakt niet dat de verleende omgevingsvergunning reeds daarom niet handhaafbaar is. Zoals is bepaald in artikel 2.25, eerste lid, van de Wabo geldt een omgevingsvergunning met inbegrip van de voorwaarden en voorschriften voor een ieder die het project uitvoert waarop zij betrekking heeft.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:704

Zaaknummer: 201507316/1/A1

Wetsartikelen: 2.25 lid 1 Wabo

RECHTSPRAAK

Geldermalsen/handhaving

Stalling motorvoertuigen in strijd met woonbestemming. Ruimtelijke uitstraling.

Het stallen van auto's ten behoeve van het autobedrijf is in strijd met de woonbestemming. Ten tijde van belang stonden op dat perceel twee voertuigen ten behoeve van de verkoop. Ook dit is in strijd met de woonbestemming. Dat de ruimtelijke uitstraling van het stallen van de bedoelde auto's niet verschilt van het stallen van twee privéauto's en de stelling van appellante dat de omgeving geen overlast van deze auto's ondervindt, wat daarvan zij, maakt het oordeel dat het college bevoegd was handhavend op te treden niet anders.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:672

Zaaknummer: 201407770/1/A1

RECHTSPRAAK

Wijchen/weigering omgevingsvergunning

Wabo. Onlosmakelijke activiteiten.

Een redelijke uitleg van artikel 2.21 van de Wabo brengt mee dat de bevoegdheid om met toepassing van dat artikel omgevingsvergunning te verlenen voorts slechts bestaat indien de activiteiten niet onlosmakelijk met elkaar samenhangen als bedoeld in artikel 2.7 van de Wabo. Het project waarvoor vergunning is aangevraagd, bestaat uit verschillende activiteiten, zodat in zoverre aan de vereisten van artikel 2.21 van de Wabo is voldaan. Tussen de activiteit veranderen van de inrichting en de overige activiteiten op beide percelen bestaat een onlosmakelijke samenhang, nu deze activiteiten niet fysiek van elkaar zijn te onderscheiden. Daarbij is van belang dat sprake is van één inrichting die is gelegen op beide percelen. Een dergelijke onlosmakelijke samenhang staat aan splitsing van de aangevraagde activiteiten, al dan niet met toepassing van artikel 2.21 van de Wabo, in de weg.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:755

Zaaknummer: 201502159/1/A1

Wetsartikelen: 1.1 Wabo, 2.1 lid 1 Wabo, 2.2 Wabo, 2.7 Wabo en 2.21 Wabo

RECHTSPRAAK

Ministerie van Defensie/bestuursdwang

Geluidsniveau veroorzaakt door AWACS-vliegtuigen. Bevoegdheid minister.

De rechtbank heeft miskend dat de minister de bevoegdheid heeft om maatregelen te treffen ten aanzien van het maximale geluidsniveau veroorzaakt door de AWACS-vliegtuigen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:797

Zaaknummer: 201500881/1/A4

Wetsartikelen: 6 lid 1 onderdeel d Luchtvaartwet, 1 NAVO-binnenvliegeregeling en 2 NAVO-binnenvliegeregeling

RECHTSPRAAK

Wijchen/omgevingsvergunning garageboxen

Garageboxen geen hoofdgebouwen.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de bestaande garageboxen hoofdgebouwen zijn. De bestaande garageboxen zijn in strijd met de geldende bestemming 'Verkeer - Verkeer en verblijf' met de nadere aanduiding 'groen' en zijn daarom niet noodzakelijk voor de verwezenlijking van de geldende bestemming.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:786

Zaaknummer: 201503983/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 onderdeel a onder 2° Wabo, 1 lid 1 bijlage II Bor en 4 aanhef en lid 1 onderdeel a bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Asten/bestemmingsplan 'Asten Bedrijventerrein Florapark 2013'***Vaststellingsbesluit. Nadere afweging inzake wijzigingen door college gemaakt. Ladder voor duurzame verstedelijking. Verhuisbereidheid.***

Voor verschillende door de raad aanvaarde wijzigingen ten opzichte van het ontwerp moest nog een nadere afweging worden gemaakt. Deze nadere afwegingen heeft de raad ten onrechte niet zelf gemaakt, maar kennelijk overgelaten aan het college van burgemeester en wethouders. Het plan is in zoverre in strijd met artikel 3.1, eerste lid, van de Wro niet door de raad vastgesteld.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in de stukken noch ter zitting voldoende draagkrachtig gemotiveerd waarom voor het antwoord op de vraag of er een actuele regionale behoefte aan het nieuwe bedrijventerrein bestaat slechts gekeken hoeft te worden naar de vraag- en aanbodsituatie in de buurgemeenten Asten en Someren, en niet ook in de 2 km verderop gelegen gemeente Deurne, waarmee in de Peelregio wordt samengewerkt. Dat onder ondernemers in de gemeenten Asten en Someren in gevallen waarin zij willen uitbreiden slechts een geringe verhuisbereidheid bestaat is daarvoor, gelet op de inhoud en strekking van artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro, onvoldoende.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:798

Zaaknummer: 201504107/1/R3

Wetsartikelen: 3.1 Wro en 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Ermelo/bestemmingsplan 'Agrarische Enclave en Speuld'

Snackbar in de buurt van vleeskalverenhoudery. Geurgevoelig object.

In casu wordt een snackbar aangemerkt als een geurgevoelig object als bedoeld in artikel 1 van de Wgv. De raad heeft aannemelijk gemaakt dat sprake is van een aanvaardbaar leefklimaat. Daarbij is betrokken dat de snackbar al lange tijd ter plaatse legaal aanwezig is en de geurbelasting in deze omgeving gemiddeld hoger ligt dan elders in het buitengebied.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:796

Zaaknummer: 201506199/1/R2

Wetsartikelen: 1 Wgv, 3.1 Wro, 3.26 Wro, 3.28 Wro, 3.38 Wro, 2.12 lid 1 Wabo, 1.2 lid 1 Invoeringswet Wabo en 1 Wonw

RECHTSPRAAK

Montfoort/omgevingsvergunning

Overdekte auto-opstelplaats. Bepaling voor- en achtererfgebied. Situering voorgevelrooilijn en voorgevel.

Het achtererfgebied kan in dit geval niet worden bepaald aan de hand van de voorgevelrooilijn omdat in het ter plaatse geldende bestemmingsplan en de Bouwverordening Montfoort 2012 daarover geen bepaling is opgenomen. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen kan het achtererfgebied worden bepaald door vast te stellen wat de voorgevel van het hoofdgebouw is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:761

Zaaknummer: 201505213/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a en c Wabo, 1 lid 1 bijlage II Bor en 2 aanhef en onderdeel 3 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Gemert-Bakel/planschade

Betekenis koopprijs, redelijk denkend en handelend koper.

Casus

Appellant is eigenaar van het perceel aan de Rooije Hoefsedijk 68 te Gemert. Op 19 december 2011 heeft appellant een aanvraag om tegemoetkoming in planschade ingediend. Aan de aanvraag heeft hij ten grondslag gelegd dat hij inkomensschade leidt doordat de bedrijfsvoering van de nertsenhoudery en palingkwekerij, die jarenlang op zijn perceel heeft plaatsgevonden, door de inwerkingtreding van bestemmingsplan Gemert-Bakel Buitengebied 2006 onmogelijk wordt gemaakt.

In de tussenuitspraak is overwogen dat het college een advies van Van Montfoort niet aan zijn besluitvorming ten grondslag kon leggen, omdat daarin niet voldoende is gemotiveerd waarom aan de koopsom die appellant voor zijn object heeft betaald geen betekenis toekomt. De stelling van Van Montfoort dat de aankoop mogelijk een speculatief karakter had kan die conclusie niet dragen, temeer nu Van Montfoort niet duidelijk heeft kunnen maken waarin dat speculatief karakter gelegen zou zijn.

In het nadere advies merkt Van Montfoort op dat appellant het object in 2002 heeft gekocht toen het zich feitelijk met meer gebruiksmogelijkheden presenteerde dan planologisch was toegestaan. Daarbij wijst Van Montfoort op een luchtfoto uit 2005. Daarop is een stuk grond te zien dat feitelijk weiland is, terwijl het was bestemd tot natuur- en bosgebied. Dat is temeer van belang nu appellant ter plaatse een ruiterspension wilde beginnen. Volgens Van Montfoort heeft appellant bij de aankoop kennelijk rekening gehouden met de mogelijkheid het grasland daarvoor te gebruiken en mede op grond daarvan de koopprijs bepaald.

Rechtsvraag

Heeft appellant bij de aankoop van het object niet als redelijk denkend en handelend koper gehandeld, zoals het college heeft gesteld?

Uitspraak

Appellant heeft het object in 2002 gekocht. Gelet op het tijdverloop tussen de aankoop en de luchtfoto, komt aan die foto niet de betekenis toe die Van Montfoort daaraan gehecht wenst te zien. Los daarvan volgt uit het nadere advies niet dat het standpunt dat appellant ten tijde van de aankoop van het object in de veronderstelling verkeerde dat een deel van het object als weiland mocht worden gebruikt, op feiten is gebaseerd. Daarover is blijkens het nadere advies geen navraag gedaan bij appellant, noch is dit met andere stukken onderbouwd. Het college heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat appellant niet als redelijk denkend en handelend koper heeft gehandeld en dat op die voet geen betekenis toekomt aan de door appellant betaalde koopprijs.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:655

Zaaknummer: 201401785/2/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Someren/planschade

Compensatie in natura. Voorwaarde die afhankelijk is van een onzekere toekomstige gebeurtenis is niet toegestaan.

Casus

Op 15 mei 2013 heeft eiseres verweerder verzocht om een tegemoetkoming in planschade die zij als gevolg van het bestemmingsplan 'Waterdael III' heeft geleden. De schade bestaat uit waardevermindering van de onroerende zaak door intensivering en vergaande nieuwe bouwmogelijkheden voor woondoeleinden (een woonwijk met 500 woningen) direct achter haar perceel op voorheen agrarische gronden en afname van de gebruiksmogelijkheden op haar perceel.

Verweerder heeft in het primaire besluit overeenkomstig dit advies van het Kenniscentrum het verzoek om een tegemoetkoming in geleden directe planschade toegewezen. Ten behoeve van de compensatie in natura heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan 'Waterdael III, herziening [adres 1]' (het reparatieplan) vastgesteld.

Eiseres heeft gesteld dat met betrekking tot perceel B van compensatie in natura geen sprake is omdat verweerder het deel van het bedrijf dat onder milieucategorie 3 valt (het takel- en bergingsbedrijf en de onderhoudsfunctie voor vrachtwagens en bussen) en het tankstation niet positief heeft bestemd in het reparatieplan. Daarom had verweerder meteen tot waardebepaling en vervolgens schadevergoeding moeten overgaan.

In het primaire besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat onder het oude planologische regime slechts bedrijven in bedrijfscategorie 1 en 2 toelaatbaar zijn. Het autobedrijf, het taxibedrijf, het autoverhuurbedrijf en de autohandel en reparatie van auto's van eiseres vallen in bedrijfscategorie 2. In het bestreden besluit heeft verweerder de vraag of sprake is van voldoende compensatie in natura afhankelijk gesteld van het oordeel van de Afdeling inzake het reparatieplan.

Tussen partijen is niet in geschil dat de (sinds 1975) bestaande takel- en bergingsactiviteiten tot milieucategorie 3.1 (als bedoeld in de handreiking 'bedrijven en milieuzonering' van de

VNG) horen.

Rechtsvraag

Kan compensatie afhankelijk worden gesteld van het oordeel van de Afdeling?

Uitspraak

Naar het oordeel van de rechtbank kan het reparatieplan niet worden beschouwd als toereikende compensatie in natura omdat de bedrijfsactiviteiten in milieucategorie 3 hierin niet positief zijn bestemd. Verweerder heeft dit in het bestreden besluit, dat is genomen na de vaststelling door de gemeenteraad van het reparatieplan, niet onderkend. Daarnaast heeft verweerder in het bestreden besluit ten onrechte de vergoeding door middel van een geldbedrag van de betreffende planschade afhankelijk gesteld van de uitspraak van de Afdeling inzake het reparatieplan. Deze uitspraak was ten tijde van het bestreden besluit een onzekere toekomstige gebeurtenis. Dit is, gelet op de hierboven genoemde uitspraak van de Afdeling van 19 november 2014, niet toelaatbaar. De rechtbank is daarom van oordeel dat de directe planschade in het bestreden besluit had moeten worden bepaald in een geldbedrag. Het bestreden besluit is daarom onvoldoende gemotiveerd.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 02-02-2016

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2016:380

Zaaknummer: 15_1105

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Lith/planschade

Geurhinder in planschadezaken

Casus

Eiser heeft aangevoerd dat het standpunt van verweerder dat een redelijk denkend en handelend koper geurhinder niet als een waardedrukkend aspect zal aanmerken en geurhinder ook geen zelfstandige rol zal spelen in de afweging die een koper maakt, onjuist is.

Rechtsvraag

Welke criteria gelden voor de bepaling van het planologisch nadeel als gevolg van geurhinder?

Uitspraak

De StAB gebruikt blootstellingsduur als criterium. Het ervaren van geurhinder is namelijk afhankelijk van een aantal factoren zoals hedonische waardering, adaptatie (gewenning), incidenteel of coninu optredend, waardoor deze component lastig te duiden is en hoe dan ook subjectief van aard is. De andere component van een geurnorm, namelijk de blootstellingsduur (aan geur in uren per jaar), acht de StAB een objectiever criterium.

De StAB concludeert dat de blootstellingsduur aan geurhinder van 30 uur per jaar in de oude situatie is toegenomen tot 190 uur per jaar in de nieuwe situatie. Verder heeft de StAB de onvoorspelbaarheid van de geurhinder van betekenis geacht.

Nu er sprake is van een concrete individuele aantasting van het woongenot van eiser vanwege het aspect geurhinder, is sprake van planologisch nadeel bij de woning, aldus de StAB.

Ter zitting hebben partijen aangegeven de door de StAB gekozen methodiek van de bepaling van het planologisch nadeel van een vergelijking van de blootstellingsduur tussen het maximaal toegelaten planologische gebruik van de gronden in de oude en nieuwe situatie te kunnen volgen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 07-01-2016

Zaaknummer: SHE 13/5764

RECHTSPRAAK

Peel en Maas/planschade

Gecumuleerde gevolgen van verschillende opvolgende maatregelen.

Casus

Op 9 juli 1976 is Recreatiepark De Ruige Hoek opgericht, gelegen in het buitengebied van de toenmalige gemeente Maasbree, thans gemeente Peel en Maas. In 1995 is het recreatiepark omgedoopt in 'BreeBronne'. Vanaf 1995 heeft in de omgeving van BreeBronne een aantal ruimtelijke ontwikkelingen plaatsgevonden. Voorafgaand aan het eerste door eisers als schadeveroorzakend besluit aangemerkte besluit gold voor dit gebied het bestemmingsplan 'Buitengebied 1979'. Het plan heeft betrekking op het gebied ten noorden van BreeBronne. Bij besluit van 12 maart 1996 is het bestemmingsplan 'Glastuinbouw Siberië' vastgesteld. Bij besluit van 4 februari 1998 is het bestemmingsplan 'Buitengebied 1997' vastgesteld.

In navolging van het advies van StAB is de rechtbank tot het oordeel gekomen dat van alle door eisers bedoelde planologische maatregelen uitsluitend het bestemmingsplan 'Projectvestiging glasbouw Siberië' dat in 2009 in werking is getreden, nadeel voor eisers tot gevolg heeft, namelijk voor zover daarbij de bouw van kassen op circa 50 meter ten noorden van het recreatieterrein mogelijk is gemaakt.

Eisers hebben betoogd dat bij de beoordeling van het geleden nadeel rekening had moeten worden gehouden met het geheel van de planologische wijzingen die sinds 1995 in de omgeving van het recreatiepark hebben plaatsgevonden en verglazing van de omgeving mogelijk hebben gemaakt. Volgens eisers is daarbij veronachtzaamd dat in feite een achterliggend beleid gericht op functieverandering van het gebied de schade-oorzaak is.

Rechtsvraag

Moeten de verschillende opeenvolgende planologische maatregelen in de beoordeling van het planschadeverzoek worden meegenomen?

Uitspraak

De rechtbank ziet in de toepasselijke wettelijke bepalingen geen basis om verweerder

gehouden te achten tot vergoeding van schade die is ontstaan door het ruimtelijk beleid dat ten grondslag ligt aan planologische besluiten. In de door eisers ingeroepen uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 29 januari 2001 (ECLI:NL:RVS:2001:AB0266) ziet de rechtbank geen steun voor het betoog van eisers. In die uitspraak is juist overwogen dat er, gezien de tekst en het systeem van de wet, van moet worden uitgegaan dat per planologische maatregel een vergelijking dient te worden gemaakt tussen het planologische regime zoals dat gold onmiddellijk vóór en na de beweerdelijk schadeveroorzakende planologische maatregel. Voor honorering van een planschadeverzoek op grond van de gecumuleerde gevolgen van verschillende opvolgende maatregelen laat de wet volgens de Afdeling geen ruimte. Wel overweegt de Afdeling dat dit onverlet laat dat, ingeval sprake is van samenhang tussen de door verschillende maatregelen ontstane schade, een zekere cumulatie in de berekening van de schadevergoeding kan worden verdisconteerd. De rechtbank voegt daaraan toe dat die laatste overweging van de Afdeling juist niet ziet op een situatie als hier aan de orde, waarin slechts één planologische maatregel tot nadeel lijdt.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 20-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:399

Zaaknummer: AWB - 14_1175

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Planschade Weert

Bij aanvraag van voor 25 april 2013 moet voor de invulling van de uitwerkingsregels worden uitgegaan van een redelijke verwachting.

Casus

Appellant is eigenaar van een perceel en de daarop gelegen twee woningen te Weert. Op 13 februari 2013 heeft hij een aanvraag ingediend om een tegemoetkoming in planschade, die hij stelt te lijden als gevolg van het, op 10 april 2010 in werking getreden, bestemmingsplan 'Laarveld 2009'. Dit plan maakt de oprichting van woningen en de aanleg van wegen ten noorden, oosten en zuidoosten van het perceel mogelijk.

In het voorheen geldende bestemmingsplan hadden het perceel en de gronden direct ten noorden, oosten en zuiden hiervan de bestemming 'Uit te werken woondoeleinden'. De SAOZ heeft geconcludeerd dat de invulling van de uit te werken bestemming onder het oude regime naar redelijke verwachting, mede gezien de uitwerkingsregels en de toelichting bij het bestemmingsplan 'Laarveld', minstens vergelijkbaar zou zijn met de bebouwings- en gebruiksmogelijkheden van het nieuwe bestemmingsplan. De rechtbank heeft geoordeeld dat het college terecht voor de te maken planvergelijking heeft onderzocht wat naar redelijke verwachting de invulling van de oude bestemming zou zijn ten tijde van de inwerkingtreding van het nieuwe bestemmingsplan, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 17 april 2013 en haar uitspraak van 24 september 2014 in zaak nr. 201310873/1/A2.

Volgens appellant gold ten tijde van de aanvraag dat de uit te werken bestemming buiten beschouwing werd gelaten bij de planvergelijking en had uit een oogpunt van rechtszekerheid met dat regime rekening moeten worden gehouden.

Rechtsvraag

Wat is de maximale invulling bij de uit te werken bestemming?

Uitspraak

De Afdeling heeft eerder overwogen (o.m. in de uitspraken van 1 augustus 2012 in zaak nr. 201108638/1/T1/A2 en van 22 mei 2013 in zaak nr. 201204061/1/A2), dat een in een bestemmingsplan opgenomen vrijstellings- of ontheffingsmogelijkheid bij de maximale invulling van dat bestemmingsplan buiten beschouwing moet worden gelaten. In deze zaak is echter een uitwerkingsplicht aan de orde. De Afdeling heeft reeds vóór indiening van de aanvraag op 13 februari 2013, bij uitspraak van 7 november 2012 in zaak nr. 201110908/1/A2, overwogen dat niet van de maximale mogelijkheden van de uitwerkingsregels van een bestemmingsplan moet worden uitgegaan. Bij de uitspraak van 17 april 2013 heeft de Afdeling verduidelijkt dat, omdat het vaststellen van een uitwerkingsplan niet slechts een toekomstige onzekere gebeurtenis is en aannemelijk is dat de uit te werken bestemming vroeg of laat zal worden uitgewerkt, met de mogelijkheden van de uit te werken bestemming rekening moet worden gehouden door na te gaan wat ten tijde van de inwerkingtreding van het betrokken besluit naar redelijke verwachting de invulling van de uit te werken bestemming van de gronden zou zijn. De SAOZ heeft haar onderzoek dus terecht met inachtneming van die uitspraak uitgevoerd. Het betoog geeft geen aanleiding voor het oordeel dat haar advies van januari 2014 niet op een deugdelijke planvergelijking is gebaseerd. Het betoog faalt.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:593

Zaaknummer: 201503772/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro en 6.1 lid 6 Wro

RECHTSPRAAK

**Zwolle/bestemmingsplan 'Blaloweg en Katwolderweg
(voormalig Shell-terrein en omgeving)'**

***Vestiging nieuwe bouwmarkt. Concurrenten. Belanghebbende.
Relativiteitsbeginsel. Externe veiligheid, vormvrije m.e.r.,
uitvoerbaarheid. Conclusie staatsraad A-G Widdershoven. Correctie
Langemeijer. Schending EVRM. EU-richtlijnen.***

Het beleid en de regelgeving ten aanzien van externe veiligheid strekken niet ter bescherming van de belangen van de concurrenten. Gelet op de afstand van 5 km tussen de locatie en de vestiging van Praxis en nu Praxis niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij ondanks deze afstand de gevolgen van de voorziene bouwmarkt voor het milieu zal kunnen ondervinden, strekt de verplichting een vormvrije m.e.r.-beoordeling uit te voeren niet ter bescherming van de belangen van Praxis. Dit geldt ook voor wat betreft het bezwaar inzake de uitvoerbaarheid van het plan. Bevestiging van jurisprudentie dat concurrent belanghebbende kan zijn bij mogelijke leegstand als gevolg van nieuwe vestiging van ander bedrijf.

De vraag op of in het kader van het relativiteitsvereiste in artikel 8:69a van de Awb een concurrent met een beroep op een materieel beginsel van behoorlijk bestuur kan bereiken dat de rechter beoordeelt of een norm die niet ter bescherming van zijn belangen strekt is geschonden, is voorgelegd aan de staatsraad advocaat-generaal. De staatsraad advocaat-generaal heeft de vraag bevestigend beantwoord. De rechter dient volgens hem de toepassing van artikel 8:69a van de Awb in die zin te corrigeren dat de schending van een norm die niet de bescherming beoogt van de belangen van een belanghebbende, en die op zichzelf genomen dus niet tot vernietiging zou kunnen leiden, kan bijdragen tot het oordeel dat het vertrouwensbeginsel of gelijkheidsbeginsel is geschonden. De staatsraad advocaat-generaal heeft daarbij vastgesteld dat de schending van die norm een noodzakelijke, maar geen voldoende voorwaarde is voor toepassing van de correctie, omdat daartoe ook moet worden voldaan aan de vereisten die voor beide beginselen gelden.

De Afdeling deelt deze conclusie van de staatsraad advocaat-generaal. Daarbij is ook van belang dat blijkens de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 8:69a van de Awb de wetgever

toepassing van de correctie Langemeijer niet heeft uitgesloten (Handelingen I 2012/13, 11, item 9, p. 74).

Praxis heeft geen verdedigbare klacht inzake schending van artikel 2 van het EVRM nu het voor haar onmogelijk is slachtoffer te zijn van schending van artikel 2. Het in artikel 2 EVRM gegarandeerde recht op leven komt alleen toe aan natuurlijke personen en niet aan rechtspersonen zoals Praxis.

De staatsraad advocaat-generaal heeft voorts geconcludeerd dat de toepassing van het relativiteitsvereiste op het beroep van Praxis niet in strijd is met de voor het beroep van Praxis relevante Unierechtelijke regeling ter implementatie van het Verdrag van Aarhus. Dat betreft artikel 11 van de richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling. Ook heeft hij geconcludeerd dat de toepassing van het relativiteitsvereiste jegens Praxis niet in strijd is met het Unierechtelijke beginsel van effectieve rechtsbescherming.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:732

Zaaknummer: 201402641/1/R1

Wetsartikelen: 1:2 Awb, 3:11 Awb, 8:69a Awb, 3.1.6 lid 1 aanhef en onderdeel f Bro, 2 EVRM en 13 EVRM

RECHTSPRAAK

Coevorden/bestemmingsplan 'Buitengebied Coevorden'

Hondenkennel. Geluidhinder. Rechtsonzekerheid. In akoestisch onderzoek is geen rekening gehouden met de maximale invulling van de planologische mogelijkheden.

Nu niet duidelijk is wat de toegestane omvang, situering en aard van de hondenkennelactiviteiten op het perceel zijn, is de bestreden planregel rechtsonzeker en derhalve op dit punt in strijd met de rechtszekerheid vastgesteld. Gelet op het voorgaande is bovendien niet vastgelegd wat de maximale planologische mogelijkheden zijn en is dus ook niet onderzocht wat de gevolgen van de benutting van die mogelijkheden voor het woon- en leefklimaat van appellant zijn, zodat het besluit in zoverre ook niet met de vereiste zorgvuldigheid is vastgesteld.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:728

Zaaknummer: 201501702/1/R4